

Järvi

Järvenpään lukiolaisten lehti

1-07/08

Kansi

Visa Kivisaari ja Mira Niittymäki

Järki on Järvenpään lukion opiskelijoiden oma lehti, joka pyrkii ilmestymään aina jaksojen lopussa pdf-muotoisena.

Yhteystiedot

toimitus: etunimi.sukunimi@edujarvenpaa.fi
palautteet, kommentit: jarkilehti@gmail.com
materiaalit: jakenlukionlehti@gmail.com
www.peda.net/veraja/jarvenpaa/lukio/oppilas-kunta/koululehti

Toimituskunta

Päätoimittaja Sonja Huttunen
Taitto Ella Peltonen
Niina Sepponen
Matilda Juslin
Noora Lähde
Ville Åberg
Kaisa Huhta
Aino Pekkarinen
Kalle Eskelinen

Opettajajäsenet

Marja Rosti
Joonas Svala

Kuvat

Toimituksen kuvat s. 8-10:

Sakari Sillanpää
Ella Peltonen
Kalle Eskelinen

s. 15, 17: Suvi Takko

Takakansi: Sonja Huttunen

Jäki etsii riveihinsä lisää toimittajia! Tule tekemään yhtä numeroa tai useampaa, oman aikataulusi mukaan.

Otamme myös ilolla vastaan koulumme opiskelijoiden valokuvia, tussauksia ja muita piirustuksia; mielipidekirjoituksia, runoja, novelleja ja pakinoita. Lähetä työsi joko suoraan materiaalisähköpostiin tai ota yhteyttä toimituksen jäseniin!

OPETTAJAT!

Julkaisemme lehdessämme kurssien tuotoksia (mm. kuvis, luova kirjoittaminen, yhteiskuntaoppi), uutisia menestyksestä kilpailuisa, vaihtarikuulumisia, erikielisiä mielipidekirjoituksia yms. tekstejä... Tarjoa opiskelijoillesi mahdollisuus saada kurssityönsä esille!

Tässä Järjessä(stykses)ssä:

3. Pääkirjoitus: Mitä Järkeä?
4. Gallup: Mitä mieltä kouluruoosta?
5. Tulovaisuuden julkkis
6. Haastateltavana... Marjo Uotila
7. Haastateltavana... Ville Leppäniemi
8. Järjen toimitus esittäytyy
11. Miksi?!?! & Parhaat kommentit
12. Kansainvälisyyskonferenssi (futista!)
14. Blondikologi & Bulletin Board
15. Järjenvastainen: Sutiina 137 vuoden takaa
16. Salla Kalamies bevättar...
18. "En osaa sanoa" - politiikkakysely lukiossa

Mitä Järkeä?

Wikipedia

Järki on Järvenpään Lukion uusi opiskelijalehti. Sen sisällöstä eivät opettajat päätä, vaan Järki on opiskelijoiden autonominen äänitorvi. Järjessä me opiskelijat saamme tulkita Seitsemää Veljestä miten haluamme ja lukea meitä kiinnostavista asioista.

Ensimmäistä Järkeä on tehty ensimmäisen jakson koeviikosta asti ja se pyrkii ilmestymään kerran jaksossa. Toimittajakunta on tällä hetkellä noin kymmenpäinen lauma opiskelijoita ekalta, tokalta, kolmannelta, neljänneltä ja jopa amiksesta. Tähän lehteen on käytetty hyväksi sekä opettajia että opiskelijoita, mutta tulevaisuudessa pyrimme unohtamaan opettajat ja keskittymään olennaiseen: opiskelijoihin.

Wikipedian mukaan järki on ihmisen kyky erityisesti vaativiin, älyllisiin toimintoihin. Välineellisen järjen tunnusomainen kysymys on "miten?" ja päämääräjärjen taas "miksi?". Yksi Järjen vakiopalstoista on MIKSI!?!?!, joka kartoittaa tällä kertaa koulurakennukseemme liittyviä ratkaisuja.

Yksi Järjen muista vakiopalstoista on esimerkiksi järjenvastainen oppositiopalsta, joka pyrkii kysymään, onko järkeä. Järjen tehtävänä on saada opettajatkin käyttämään järkeä, joten opiskelijoiden angstausta ja vuodatus on kaivattua tavaraa Järjen sivuille. Tässä ei ole mitään järkeä, jos opettajat ja prosentti lukion opiskelijoista höpisevät asioista, jotka eivät ketään kiinnosta. Käyttäkää Järkeä ja huutakaa ilmoille järjen ääni! Järki ei mene tunteiden edelle ja nyt on aika ottaa järki käteen. Tunteet määrittelevät tavoitteen, järki keinot.

Sonja Huttunen

MITÄ MIELTÄ KOULURUOASTA?

Noora Lähde

Järki tiedusteli opiskelijoiden mielipiteitä lukioruoasta.

Kysymykset kuuluivat seuraavasti:

- 1) Paras kouluruoka lukioaikana? Entä pahin?
- 2) Syötkö säännöllisesti kouluruoan?
- 3) Mitä ruokaa haluaisit kouluumme lisää? Entä vähemmän?
- 4) Yleisarvosana kouluruoasta?

Anna-Maija

- 1) Broilercapellipaistos on parasta, pahinta silakkapihvit
- 2) Kyllä.
- 3) Enemmän liharuokia, vähemmän keittoja.
- 4) 8

Jouni

- 1) Tonnikalapasta on parasta, pahinta borch-keitto.
- 2) Aina, tai muuten sekoo pää.
- 3) Pastaa enemmän. Vähemmän riisiä ja kaalia.
- 4) 9-

Arttu

- 1) Kinkku- ja juustopasta on parasta, pahinta borch-keitto
- 2) Aina.
- 3) Lisää pastaa ja lihaa, vähemmän puuroa.
- 4) 8½

Anna

- 1) Intialainen porkkanapata, vähiten maksapihvejä.
- 2) Syön.
- 3) Enemmän kanapihvejä, vähemmän maksapihvejä.
- 4) 8-9

Katri

- 1) Varmaan lihapullat ovat olleet parhaimpia ja se viimeviikkoinen keitto sitten varmaan pahinta.
- 2) Kyllä, joka päivä.
- 3) Ihan sopivat ollut kaikenlaista, ei mitään valittamista.
- 4) 8½

TULEVAISUUDEN JULKKIS

Ville Åberg, kuvat Sonja Huttunen

"Punkki on perseestä!" tokaisi Tuomas Pörrö todistettavasti 18. lokakuuta Järvenpään lukiossa. Punkin sijaan Tuomakselle maistuu "hirveä mättö", vaikeivät Tuomaksen mainitsema Slayer ja kikkelihevi sitä nyt välttämättä sisälläkään.

MUSIIKKILINJA - KOVIS VAI PAHIS?

Ne ovat kovia sanoja pieneltä mieheltä kun Tuomas puhuu musiikkilinjasta. Silti näyttää kultakutrilleemme maistuvan opiskelu musiikkilinjalla - lavalla häntä tosin ei ole vielä taidettu nähdä.

Yleisesti ottaen vain harvalla taitaa olla mitään musiikkilinjaa vastaan. Kukaan tuskin pistää pahakseen sitä häiriötä, jonka musiikkilinjalaiset tuottavat esityksillään - musiikkia korville, kauneutta ja komeutta silmille eikä tarvitse mennä ajoissa tunnille. Ja onhan se hienoa kun räppäri soittaa rockia ja emot soittavat Stellaa, eikä se heitä tunnu liioin haittaavan.

Välillä Areenalle on noussut sellaisia tähtiä, jotka saavat koko hällisevän lukiolaisjoukon hiljentymään. Metallicaa kanteleella ja soittimella, jonka nimeä harva edes tietää, Ben E. Kingiä sellaseilla enkeliäänellä, jota löytää vain Ameriikasta ja pilaantunutta kilttiä tyttöä, Rihannaa flyygelin soittamana miehen säestyksellä.

Siitä on Tuomaksen mainitsema humppa, kikkelijazz ja skeidan jauhaminen kaukana.

Tuomas on siis tämän kertaisen numeromme uhri, eli tulevaisuuden julkkis. Hän harrastaa kitaran rämpyttelyä, jalkapallon potkimista ja hiuksien hoitamista. Myös oman hevivändin kanssa touhuaminen on tärkeää Tuomakselle ja sen mukanaan tuomat muut yhteishengen nostatushetket kuten saunaillat. Olisimme halunneet tietää haastattelussa, mikä Tuomaksen mainitsema hevivändi on, mutta hän vaikenä visusti kyseisestä aiheesta. (Bändi on WOMD.) Hän tosin myönsi, että isot lavat kiinnostavat, mutta ei tahdo olla mikään julkkis, vaikka jo tässä vaiheessa feimiä ja bändäreitä löytyy.

Haastattelusta selvisi selkeästi sekin, että Tuomas on kova kessuttelija ja täten oikea sademetsän ykkösvihollinen, ainakin hänen omasta mielestään.

Tuomaksella on myös vahva mielipide siitä, että amis on perseestä, tosin samaa hän sanoi Järvenpää lukion musiikkilinjasta, joka kuulemma vasta onkin perseestä! "Siellä soitetaan vain humppaa ja kikkelijazzia, ja jauhetaan liikaa skeidaa". Tuomas ei myöskään ollut myöskään innoissaan musalinjan tuomasta pakotteesta suorittaa musiikkidiplomi. "Mitä? Pitääks siel sellaneki tehdä?"

Kysyimme Tuomakselta, mitä mieltä hän on väitteestä, että hän on Jäken lukion James Hetfield.

Tuomas naurahti väitteelle ja sanoi: "Ihan kiva väite vaikken Metallicasta tykkääkään".

Tuomaksen tulevaisuus on lukion jälkeen aivan auki. Hän ei suostu kuolemaan vielä 27-vuotiaana, niin kuin kunnan rockkarit, vaan aikoo elää pitempään ja touhuta kaikenlaista hauskaa ja antoisaa ompelun ja hiustenhoiton ohessa.

Tuomakselta kysyttiin myös hänen pukeutumisestaan. Haastattelun aikana väritys oli melko pitkälti mustan harmaa ja tyyli oli hevimielle ominainen: pillifarkut, huppari ja ranteessa nahkainen koriste, jossa luki DIO, mutta siltikin vaatekaapissa näkyy myös väriä ja säihkyntää "On mulla punasta, sinistä ja valkosta vaatekaapissa." Tuomas ei kuitenkaan suosi hinttarivärejä niin kuin jotkut.

Edellä mainitusta hiustenhoitosta Tuomas kommentoi asiaa: "shampoota saatanasti". Hän sanoo myös kovasti harjaavansa hiuksiaan. Tuomas ei myöntänyt hoitoaineistorivistöä löytyvän hänen kotoaan vaikka kyseisestä asiasta on kyllä kantautunut tyttöystävän kautta jotain vihiä.

Haastateltavana...

Marjo Uotila

englanti ja espanja

Matilda Juslin, Niina Sepponen

1. Unelma-ammatti lapsena?

Kangasmyyjä. Joskus ala-asteella aloin kuitenkin jo haaveilla opettajan urasta.

2. Omin sanoin, millainen opettaja olet?

Rento mutta vaativa, päämäärätietoinen. Pysin myös työllistämään oppilaita.

3. Mitä ilman et voi mennä pitämään oppituntia?

Minulla ei ole mitään ehdotonta asiaa tai tavaraa, jota tarvitsen, mutta videotykki on hyvä juttu. En tykkää kirjoittaa taululle, koska se on niin raskasta.

4. Miltä tuntuu kun opiskelija vastaa kokeessa väärin?

Äärimmäisen pettyneeltä, sillä tiedän, että virhe harmittaa myös kokeen tekijää. Olen myös pahoillani samasta syystä.

5. Opintosihteerin seinällä näkyy uusijoiden lukumäärä jokaisen opettajan kohdassa. Onko noloa jos itsellä on paljon uusijoita?

(Tauko) Ei ole noloa. Lähinnä suuri uusijoiden määrä on vain työllistävää. En muuten ole ikinä katsonut listaa. Luulenpa, että jos uusijoita ei olisi ollenkaan ja muilla kieltenopettajilla olisi vaikka 20, niin lähinnä tulisi vähän sellainen olo, että päästänkö liian helposti kursseista läpi.

6. Miksi opettajat saavat etuilla ruokajonossa?

Hmm. Hyvä kysymys. Opettajat eivät muuten ehtisi syödä, sillä ruokailu on niin lyhyt. Onhan se tietenkin oppilaillakin samanpituinen, mutta...

7. Parasta opettajuudessa?

Työn vaihtelevuus. Jokainen oppitunti on aina erilainen – jopa sen verran, että ne poikkeavat alkuperäisestä suunnitelmasta. (Nauraa)

8. Ovatko kaikki opettajat keskenään kavereita vai juoruatteko selän takana pahaa toisista? Vai onko kenties ihan oikeita nyrkkitappeluita?

(Nauraa) Ihan nyrkkitappeluihin asti ei olla päästy. Yritämme käyttäytyä sivistyneesti toisiamme kohtaan, mutta aina se ei onnistu. Henkilökemiat eivät vain aina toimi yksin. Pääasiassa olemme kuitenkin hyvää pataa, vaikka kyllähän sitä juoruiluakin on.

9. Lempilause espanjaksi ja englanniksi

¡Hábrase visto! ja se tarkoittaa "Olisihan se pitänyt arvata!". Englanniksi lempilause on "Never say die" ja nimenomaan siinä merkityksessä, että ei pidä antaa periksi

10. Tunnetko olevasi tähti?

(Nyökkää suurieleisesti) Kyllä. Välillä tosin vähän sammunut sellainen. (Nauraa) Kyllä sitä opettajana tuntee olevan eräänlainen tähti, kun yleisökin (siis oppilaat) on aina paikalla, pakoonkaan kun eivät pääse. (Nauraa)

Pikavalinnat

englanti – espanja

1. kiertö – 8. kiertö

kotiruoka – kouluruoka

maanantai – perjantai

Haastateltavana...

Ville Leppänen

maantieto ja biologia

Matilda Juslin, Niina Sepponen

- 1. Unelma-ammatti lapsena?**
Kaivurikoneenkuljettaja.
- 2. Omin sanoin, millainen opettaja olet?**
Innostunut ja välillä liiankin rento.
- 3. Mitä ilman et voi mennä pitämään oppituntia?**
Tusseja.
- 4. Miltä tuntuu kun opiskelija vastaa kokeessa väärin.**
Harmittaa, varsinkin niiden kohdalla, joiden tietää osaavan tai tietävän.
- 5. Opintosihteerin seinällä näkyy uusijoiden lukumäärä jokaisen opettajan kohdalla. Onko noloa jos itsellä on paljon uusijoita?**
Ei. On jokaisen oppilaan etu pitää jonkinlaista tasoa yllä, enemmän kuin päästää kaikki läpi. Eikä minulla ole yleensä edes montaa uusijaa.
- 6. Miksi opettajat saavat etuilla ruokajonossa?**
Muuten opettajat eivät kerkeäisi syödä. Ruoan avulla opettajat pysyvät virkeinä ja jaksavat opettaa, ja eiväthän opettajat kumminkaan saa etuilla kuin yhdessä jonossa.
- 7. Ovatko kaikki opettajat keskenään kavereita vai juoruatteko selän takaa pahaa toisista? Vai onko kenties nyrkkitappeluita?**
Onko kaikilla samat kysymykset? Kyllä kaikki ovat kavereita keskenään. Tosin välillä esiintyy erimielisyyksiä, niin kuin muillakin työpaikoilla. Tunnelma on kumminkin leppoisaa.
- 8. Parasta opettajuudessa?**
Nähdä jonkun oppivan tai hoksaavan. Työssäni on myös vapautta, kun kukaan ei ole määräämässä mitä pitäisi tehdä. Lisäksi jokainen päivä on erilainen; eri kurssit, uudet oppilaat ja vaihtelevat tavat opettaa samat kurssit.
- 9. Jos dinosaurukset eivät olisi kuolleet sukupuuttoon, minkä niistä ottaisit lemmikiksesi?**
Ottaisin varsieväkalan. Niitä elää vielä jossain päin maapalloa ja ne ovat eläneet maapallolla jo noin 400 miljoonaa vuotta.
- 10. Tunnetko olevasi tähti?**
Silloin kun onnistun, niin kyllä. Useimmiten en.

Pikavalinnat

biologia – maantieto
1. kiertö – 8. kiertö
kotiruoka – kouluruoka
maanantai – perjantai

JÄRJEN TOIMITUS

e s i t t ä y t y . . .

Sonja Huttunen on Järjen päätoimittaja ja toivoo joskus olevansa oikea toimittaja. 18-vuotias abi tekee sekalaisia juttuja ja tuppaa olemaan myöhässä deadlineista. Sonja pitää matkustelusta, mutta vihaa siihen liittyviä rokotuksia.

Aino Pekkarinen on Järjen suloinen ekaluokkalainen. Hän ei tiedä vielä mitä tulee tekemään isona ja luokittelee itsensä vain tavistoimittajaksi. Ainin stereoissa soi Phil Collins ja Celine Dion, näköradiossa pyörii Pearl Harbour.

Kaisa Huhta on Järjen tsillailija. Hän on jo toista vuotta tokan vuoden opiskelija ja Järkeen kirjoittelee välillä politiikasta. Isona Kaisasta tulee hyvä tyyppi ja "joku maailmanmatkaaja". Hän harrastaa joogaa ja nauttii veden lipatuksesta tervatun puuveneen keulaan.

Ella Peltonen, 18-vuotias abiturientti taittaa Järkeä ja pitää Järjenvastainen-palstaa. Parasta katseltavaa ja kuunneltavaa ovat Ellan mielestä kotimaiset leffat ja raskaampi musiikki.

Matilda Juslin on 17-vuotias opiskelija 06C:ltä. Hän harrastaa tanssia ja laulamista ja toimituksessa hän omien sanojensa mukaan säheltää. Parasta maailmassa ovat Mandin mielestä kesä, kaverit ja leffat. Isona hänestä tulee housewife – not.

Ville Åberg on toinen Järjen ekaluokkalaisista. Hänestä tulee isona telineillä voimisteleva muusikko, jonka harrastuksiin kuuluu jo nyt kitaran kiillotus. Järjessä Ville on saanut musamiehen paikan ja suosikkibändien top 5 kuuluu: In Flames, In Flames, In Flames, In Flames ja In Flames.

Noora Lähteestä tulee isona aikuinen, joka toivoo tekevänsä jotain matkailuun liittyvää. Vapaa-ajallaan 17-vuotias nuorinainen harrastaa kuntonyrkkeilyä ja salibandyä ja kertoo osaavansa kaikki Backstreet Boys-yhtyeen biisit ulkoa.

Kalle Eskelinen on toimituksen amislukiolainen ja pääasiassa photoshoppaa kuvia lehteen. Hänen mielestään parasta maailmassa on syöminen ja nukkuminen ja hän harrastaa viihdettä.

Niina Sepponen haaveilee luokanopettajan ammatista ja sitä odotellessa häseltää toimituksessa. 17-vuotias lapsonen pitää Leijonakuninkaasta ja muista Disneyn klassikoista, mutta ehdottomaksi suosikikseen hän mainitsee Pitkä kuuma kesä -leffan.

...voit olla seuraava tässä joukossa! Ota yhteyttä toimituksen jäseniin, Marja Rostiin tai Joonas Svalaan ja liity iloisenkirjajaan seuraan! Pienikin työpanos on tärkeä ja hyödyllinen!

MIKSI!?!?

Jukka Ottelin vastasi viiteen kysymykseen

1. Miksi yläkerran äikänkävätävssä (E3) on kaksi unisex vessaa ja yksi poikien vessa?

V: En tiedä, täytyypä kirjoittaa ylös ja tutkia. Onko kakkoskerroksessa vastaanvanlailla? (Toim. huom. ei ole) Se voi olla suunniteltu juttu tai sitten on voinut tapahtua virhe.

2. Miksi kaapit aukeavat ilman numerokoodia?

V: OHO, tämä on aivan uutta. Tätäkin täytyy tutkia. Sehän on turvallisuusriski.

3. Miksi käytävillä ei ole pullonkierrätyskoreja?

V: Ehkä tässä on ideana, että opiskelijoiden pitäisi jaksaa kävellä kahvion pullonpalautukseen kierrättämään. Korien tyhjennykseen ei riitä henkilökuntaa, mutta ehkä oppilaskunta voisi ottaa tämän ja pitää sitten pullopantit itsellään.

4. Miksi käytävein ovet eivät ole enää lukossa? (Olivat vielä lukuvuonna 2005-06)

V: Täytyypä muistella hetken. Kiinni ne ovat paloturvallisuuden vuoksi, iltaisin myös lukossa. Päivällä ovet ovat auki luultavasti, koska on nopeampaa päästä luokkiin.

5. Kuka vaihtaa lamput areenan katossa ja miten? Entä kuka pesee ikkunat ja miten?

V: Siivousfirma pesee ikkunat, ulkopuolelta luultavasti. Lamput on kerran jo vaihdettu, silloin tilattiin nosturi ja sähkömies vaihtoi.

Mattila-Xtra. Miksi luokassasi (3003) on metallikehikko ja verhot?

V: En aluksi edes huomannut niitä, mutta kun turistit sitä kysyivät, aloin selvittämään asiaa. Selvisi, että edeltäjäni piti draamasta ja käytti verhoja opetukseen.

Sonja Huttunen

IRC-gallerian Jäkelukio -yhteisön parhaat kommentit - not

- <13.09.0712:34> VIEKÄÄ NYT SAATANA ne tavarat tiskiinkin kun olette syöny juonu yms. muuten ei saada enää sämpylöitä iltapäivisin! KIITOS:>
- <13.09.07 13:28> nii, ois parempi viedä tai muuten ***** vetää teitä kaikkia lättyy!
- <13.09.07 17:53> olkaa hiljaa
- <13.09.07 17:53> puhukaa vaikka matikan kotitehtävistä
- <14.09.0700:16> Mä en ainakaa haluu olla nälissäni iltapäivisin sen takia että jotkut urpot ei jaksaa viedä omia kuppeja ja kippuja tiskiinkin. :)
- <14.09.07 00:37> ota omat eväät mukaan TOLLO, kyllä aikuinen mies saa jättää ruokailuvälineensä minne itse tahtoo!
- <19.09.07 13:28> joku ihme vie nrg-skootterinsa autojen sekaan pirosen edessä ja vie samalla kokonaisen ruudun
- 06.11.07 17:43 <> quaken pelaamisest pitäis saada kurssimerkintä.. hieno laji!

Kansainvälisyyskonferenssi

5.10.-8.10.07

Aino Pekkarinen
kuvat Sonja Huttunen

Perjantai-aamuna 5.10. koulussamme kaikui kuulutus: kaikkia halukkaita pyydettiin osallistumaan kansainvälisyyskonferenssiin. Halukkaita pyydettiin saapumaan tunnin jälkeen luokkaan 2054, jossa Joonas Svala odotti. Hän kertoi, että lähtö olisi puolen tunnin kuluttua. Innokkaat lähtivät opettajan kyydillä hotelli Rivoliin, jossa joukko nuoria osallistujia Alankomaista, Turkista, Bulgariasta ja Yhdysvalloista odotti meitä suomalaisia oppilaita.

Hotelli Rivolilla vastassa oli muutamia konferenssin ohjaajia, kuten Herma-Joze Blaauwgeers, joka oli konferenssin järjestäjän, ThePeaceBrokers Inc.:n perustaja. Ensivaikutelma itse hotellin kokoushuoneissa oli kuitenkin äänekäs. Kolmekymmentä ulkomaalaista nuorta tervehti iloisina, ja innostuneimmat jopa viheltelivät ja huutelivat "Do you marry me".

Pian kaikki nuorille selvisi konferenssin päätarkoitus: miten nuoret itse voisivat muuttaa köyhyyden vauraudeksi. Nuoret työskentelivät pienemmissä, noin 10 hengen ryhmissä miettien mitä köyhyys on, mitä se nuorille merkitsee ja miten he voisivat itse tänä viikonloppuna vaikuttaa siihen. Pitkien pohdiskelujen jälkeen lukuisia hyviä ideoita alkoi syntyä, esimerkiksi yksi ryhmistä valmisteli elokuvan, yksi taas kiertävän maalauksen, joka meidänkin koulullamme tullaan näkemään. Yksi ryhmistä taas päätti järjestää jalkapallo-ottelun, jonka yhteydessä kerättäisiin rahaa tulevana sunnuntaina.

Seuraavana päivänä, lauantaina, jatkettiin ideoiden toteuttamista. Jalkapallo-ottelun valmistelut etenivät hyvää vauhtia, vaikka ongelmiakin välillä ilmaantui. Yksi ongelmista olikin sponsoreiden löytäminen. Oli lauantai, ja suurin osa kaupoista oli kiinni. Vaikutti epätodennäköiseltä, että sponsori löytyisi yhden päivän varoitusajalla!

Kuin ihmeen kaupalla, sponsori löytyi! Intersport suostui lahjoittamaan urheilujuomaa, ja siihen ryhmä oli erittäin tyytyväinen. Sponsoreiden etsintäryhmä juhli tapahtumaa jäätelöillä. Muutkin valmistelut etenivät, ja koko ryhmä alkoi uskoa, että ottelu voisi onnistua.

Illalla lähdettiin Vanhankylänniemeeseen, jonne vieraat olivat majoittuneet. Siellä vietettiin lauantai-ilta: hyvä ruoka ja nuorten esitykset riittivät ohjelmanumeroiksi. Nuoret eri maista kertoivat ryhmittäin jotain omasta kotimaastaan. Loppuillasta tunnelma vapautui entisestään. Etenkin hollantilaisnuorten tanssi veti monia puoleensa.

Sunnuntai-aamuna oli jalkapallo-ottelun aika. Ottelu pelattiin 7.10. Järvenpään keskus kentällä klo 11. Kaikki konferenssiin osallistujat saapuivat paikalle joko pelaamaan tai kannustamaan. ThePeaceBrokersInc. Soccer Team pelasi Jäps-93 tyttöjä vastaan.

Peli oli menestys: Soccer Team ylsi jopa niukkaan voittoon! Peli pelattiin reilussa hengessä, ja rahaakin kertyi reilusti yli sata euroa, mikä ilahdutti kaikkein eniten. Ottelun jälkeen suunnattiin takaisin hotelli Rivolille, jossa iloinen mieliala vallitsi. Siellä odottivat myös muiden ryhmien aikaansaannokset.

Kaikki olivat selvästi nähneet vaivaa projektiansa kanssa: suunnitelmat oli toteutettu huolella ja kaikki olivat ymmärtäneet asian tärkeyden. Erään ryhmän valmistama videot liikutti useat kyyneliin asti.

Kun velvollisuudet oli hoidettu, suunnattiin taas kohti Vanhankylänniemeä. Ilta kului tanssien, jutellen ja viikonloppua muistellen. Useat olivat tulleet kaukaa, yksin, vieraaseen maahan ja saaneet uusia ystäviä. Jotkut olivat ensi kertaa ulkomailta, ilman vanhempia. Viikonloppu oli ollut varmasti monille ikimuistoinen kokemus.

Seuraavana päivänä, maanantaina, oli edessä vielä ostosreissu Helsinkiin, mikä varmasti piristi monia eilsillan haikeuden jälkeen. Ja kun nuoret ostosten jälkeen lähtivät Helsinki-Vantaan lentokentälle, ohjaajat suunnistivat (minnekäs muualle kuin) baariin.

*Käy katsomassa konferenssivideo
"Under the same blue sky" YouTubessa!*

Bulletin board

*Konfukiojeja myytävänä! Katso pääoven puoleisten
rappeusten alla oleva ilmoitustaulu!*
-Oppilaskunta

Bulletin board on yleinen ilmoitustaulu, jota voivat käyttää niin opettajat kuin oppilaatkin: lähetä terveisiä, synttäriionitteluita, tiedotteita tai julkaise ilmoituksia. Materiaalin voi lähettää osoitteeseen jarkilehti@gmail.com ja toimitus suodattaa tekstit palstalle.

Palauttakaa ne hemmetin astiat, meillä muilla on nälkä! Kiva kärsiä muutaman pellen takia!

Terkkuja Tumpille ;)

HYVÄÄ SYNTYMÄPÄIVÄÄ LAURI 20.1.2008!!

LIVE-MUSIIKKIA:

- * Joululaulajaiset areenalla pe 14.12.
- * Klassisen musiikin konsertti tammikuussa auditoriossa
- * Taidekasvatusprojekti pe 8.2. auditoriossa
- * Suomalaisen musiikin viikko 3.-7.3. live-musiikkia areenalla päivittäin

Ykköset! Älkää istuko koneiden vieressä, jos ette niitä käytä!

Älkää pliiis seisoko ovien eessä nii et teijän ohi ei pääse, ok?

Blondikologi

Sanotaan, että blondeilla on aina haus Kempaa. No sehän on nyt ihan sanomattakin selvää, mutta onko kukaan kuitenkaan koskaan ajatellut, että meillä on samalla tosi vaikeeta! Kaikki tekeminen vaatii hirveesti keskittymistä. Esimerkiksi oppitunneilla joutuu ihan tajuttomasti pinnistelemaan, ettei opettajan mainitsemasta inkvisitio-sanasta tule mieleen Harry Potter ja sitä kautta Dan (ja ne ketkä ei jostain tutkitutettavasta syystä tajua niin tarkoitan Daniel Radcliffea) ja sen vatsalihakset siinä Equus-näytelmässä. AH! - Ja sitten kun herää haaveistaan niin opetusta on ihan pikkusen vaikea alkaa taas seurata.

Tätäkin juttua kirjoittaessa häiriötekijät olivat todella hankala

minimoida. Musaa ei voinut missään nimessä kuunnella. Olisittepa nähneet, mitä tapahtu kun hottis- Enrique Iglesiasin biisi alko soida. Unohtu ihan kokonaan, mitä tähän piti kirjoittaa. Niin en sitten kirjoita. Jossain vaiheessa aloin kokeilla mihin suuntaan tuolilla pyöriessä tulee paha olo ja kuinka kovaa pitää pyöriä, että näin tapahtuu. Keskittyminen tähän kirjoittamiseen oli aika nollassa. Kun sitten vihdoinkin sain ihan normaalin tuolin ja pelkän tekstin eteeni, alkoi juttu sujua hiukan paremmin.

Tiedän toki, että teillä muillakin on ihan hirveesti kaikkia ongelmia hiustenväriin tai sukupuoleen katso matta, joten nyt niiden yksinmurehtimiselle on parempikin vaihtoehto.

Olen nimittäin ihan tosi hyvä keksimään ihan kaikille ongelmille tosi helppoja ja näppäriä ratkaisuja. Eli kaikki te pikkuiset ja vähän isommatkin raukat, jotka tarvitsette apua, niin laittakaa vastausta kaipaava kysymys Blondikologille osoitteeseen jarkilehti@gmail.com, niin ammattiauttaja - eli minä - antaa ratkaisun.

Tähän loppuun laitan teille brunteillekin jotain hauskuuden aihetta, niin saatte tekin joskus naururyp- pyjä.

Miksi blondi huitoo ilmaa?
- Hän yrittää kerätä ajatuksiaan!

JÄRJENVASTAINEN

Sutinaa 137 vuoden takaa!

Nykylukiassa on yksi ainoa kirja, joka jokaisen on pakko lukea. Siis aivan pakko, siitä ei pääse yli eikä ympäri, ei edes lukihäiriöpapereilla. Kyseessä on tietenkin suomalaisen kirjallisuuden ehdoton klassikko, muuan rietas ja irstas teos, jonka kirjoittajakin päätyi lopulta piileskelemään nimimerkin taakse: Aleksis ”Kivi” Stenvallin *Seitsemän veljestä*.

Äidinkielen kuudennen kurssin kulttuurishokista voi selvitä monin keinoin, tällaista huhua ainakin kuulee kerrottavan. Internet on aivan pullollaan juonireferaatteja, mutta ovelaakin ovelampi äikänmaika ei suinkaan tule kysymään saunanpoltosta tai härkälaumasta, vaan tiedustelee viattomalta pikku lukiolaiselta, millainen on teoksen kertojanääni tai miten miljöötä kuvaillaan.

Mauri Kunnas lahjoitti vuosituhannen alussa Suomen kansalle koiraversioon *Seitsemästä veljeksestä*. Kyseessä on tietenkin vain sensuroitu versio, josta kaikki mielenkiintoinen (kuten viina, väkivalta ja seksi) on riisuttu pois. Lopputulos on mukiinmenevä, mutta samalla vaivalla melkein olisi lukenut alkuperäisenkin kirjan – Kunnaksen versio kun ei sekään ole kovin ohut.

Alistumme. Paras lukea oikea, aito, supisuomalainen, 1870 jKr. päivänvalon nähnyt opus.

Lukukokemus voi olla hyvinkin ällistyttävä. Kehataan nimittäin väittää, että Aleksis Kiven *Seitsemän veljestä* voi olla oikeasti hyvä kirja.

Mietitäänpä aluksi hyvän kirjan kriteereitä. Mistä aiheista sinä tykkäät lukea? (Sulje silmäsi ja ajattele... ajattele...) Jokaisen lukiolaisen mielestä ainakin vähän hyvä kirja käsittelee varmaan, no niin, nuoria ihmisiä. Ainahan sitä omasta ikäluokasta on

kiva lukea. Seitsemän veljestä ovat kirjan alkaessa 18-25-vuotiaita. Samaistumiskohteita luulisi löytyvän.

Nykylukiolaisen vapaa-aikaan kuuluu ahkeran läksynluvun ohella myös hauskanpito ja bilettäminen. Niistä olisi kiva kuulla. No, onnistuu. Seitsemän veljestä sekä pistävät karkeloita pystyyn, tanssivat, laulavat, tappelevat veljellisesti, panevat olutta, ryppäävät, juopuvat, tutustuvat viinaan... kaikkea sellaista, mitä identiteetin etsimiseen muutenkin kuuluu.

Rikosromaanit ovat myös nuorison keskuudessa in. Myös *Seitsemässä veljeksessä* riittää rikollisuutta tappelemisesta, pahoinpitelystä, tapon yrityksestä varkauksiin ja murtautumisiin. Ryöstetäänpä yksi valkeanhohtoinen tyttönenkin. Karhun kaato ja muut sankariryöt puolestaan vetoavat fantasiakirjallisuuden ystäviin.

Jos et näistä innostunut, niin seksistä viimeistään. Mitä olisi hyvä kirja ilman sutinaa sukupuolten välillä? Seitsemän veljestä eivät ujoina poikina pääse suoraan toimintaan asti, mutta kosia yritetään ja tyttöjä vikitellään minkä ehditään. Vuorenpaikossa voi joku psykologiaan perehtynyt halutessaan nähdä freudilaisia symboleita, samoin pahoishahmosa. Pariutuminen toimii lopulta jopa veljesten yllykkeenä palata sivistyksen pariin, mutta ei siitä sen enempää – lukekaa itse kirja! Se on oikeasti hyvä, viihdyttävä, elävä teos, jonka vaikeahkoon kieleen kyllä pääsee sisälle. Tai jos ei muuten, lainaa se kirjastosta äänikirjana, asetu sohvalle sopivan löhöävään asentoon, sulje silmäsi – ja lue.

Ella Peltonen

Salla Kalamies

berättar om kulturskillnader mellan Sverige och Frankrike
med hjälp av Herman Lindqvists bok

Tacka katten för det

Tacka katten för det innehåller trettio tre kåserier av Herman Lindqvist. Hans kåserier, i vilka han jämför den svenska och franska kulturen och också några andra med varandra, innehåller sanna fakta och författarens egna upplevelser.

Till exempel i Frankrike ringer man efter brandkåren i livets alla svåra skiften. Den franska brandkåren släcker inta bara bränder och räddar liv i skog och sjö. Den lyfter också ner katter ur träd, hjälper folk in som blivit utelåsta på balkonger, förintar getingbon och mycket annat. Dessutom är det brandkåren som ordnar de bästa balerna på nationaldagen den 14 juli. Ett enda telefonsamtal och där kommer folkets hjältar och under åskådarnas dånande applåder räddas de nödställda. Jag tror att saken åtminstone är densamma i Spanien, där brandkåren lyfter bland annat ner flickor ur träd, det har jag upplevt.

Herman berättar att det finns många situationer i vardagen där man borde känna till koderna. Ibland handlar det om millimetrar, bokstavligen talat. Om man till exempel står i en kö får man inte ställa sig tätt bakom framförvarande, då blir hon/han störd. Man ska stå på exakt rätt avstånd bakom varandra. Då är det harmoni i gruppen, fast ingen skylt säger hur nära är nära. Det ska man veta. I Sverige är nära mindre än en meter, I Frankrike cirka 70 centimeter och i Kalkutta 30 centimeter. Det här betyder att det bor

flera människor i Frankrike (ungefär 60 miljoner) än i Sverige (ungefär 9 miljoner). Och i Indien finns det väldigt flera människor.

Herman berättar att man kan bli hembild. Svenskarna vill ju gärna tro att deras sätt att leva, tycka och känna är det normala och riktiga. Alla människor på jorden som inte haft lyckan att vara födda i Sverige är ju utlänningar och bär sig därför, i motsats till svenskar, mer eller mindre konstigt åt. Ändå är det så att svenskarna bara är en bråkdel procent av jordens befolkning. Det är de som är ett undantag. Herman kom att tänka på detta då han fick syn på en lista över svenskarnas beteenden och märkvärdigheter, som utländska språklärare som länge har varit verksamma i Sverige totat ihop och roat varandra med.

Herman jämför de utländska lärarnas åsikter med sin egen summering av sina sexton år i Frankrike. I Sverige är det första man gör då man kommer in i en bank eller ett postkontor är att leta efter apparaten med könummer. I Sverige accepterar man också att man måste köa för att få ett könummer medan i Frankrike är det helt naturligt att man ska gå förbi alla köer.

För svenskar representerar maten en mycket vardagligare sak än för fransmän - en svensk kan kommentera maten på krogen med "vi blev i alla fall inte sjuka". Och det är ett positivt omdöme. I Frank-

rike då en man berättar om en fantastisk upplevelse eller en kanonhelg, så berättar han om mat och dryck. I Frankrike är "kalvhuvud" ett naturligt val från meny - man åt kalvhuvud i går och "komage" i förrgår och man har redan tröttnat på sniglar och grodor.

Herman jämför hur man tillbringar påsk i Sverige och i Frankrike. Hans barndoms påskar, som han minns dem i Helsingfors på femtio talet, verkar alltid ha varit sorginramade och överdragna av en decimeter tjock sörja av regnblandad smutsig snö. Ur den enda radiokanalen hördes hysterisk sopransång och i den enda TV-kanalen satt allvarliga herrar i svarta kostymer och svarta slipsar och talade om obegripliga saker, i svartvitt.. Även om man fick gå ut fanns den ingenstans att gå. Allt var stängt. Man kunde bara måla ägg, som man sedan var tvungen att äta upp. Som liten förstod Herman aldrig varför folk brukade rop : "Glad påsk!" i påsktider. Han tyckte att det inte fanns någonting som var så tråkigt som påskan. I Frankrike är denna dag ändå en märklig dag. Enligt traditionen dånar nämligen kyrkklockorna från Vatikanen ut sitt påskbudskap över jorden och ur klockorna flyger små chokladägg som i synnerhet landar i trädgårdarna i Frankrike. Med detta har man lurat franska barn i många generationer.

Almanackan är olik i Sverige och Frankrike. I Frankrike är många affärer stängda på måndagar. "Fredag kväll", detta för svenska folket så oerhört positivt laddade begrepp, finns inte alls i Frankrike. Det finns ingen större skillnad mellan torsdag och fredag kväll. För att inte tala om lördag morgon, då ingen svensk vill bli störd, men i Frankrike är det an alldeles vanlig morgon. I det där katolska landet är långfredagen inte en helgdag, det är inte ens lov i skolorna. Annandag jul eller annandag pingst har ingen hört talas om, de är i alla fall inga helgdagar. Man verkar alltså vara religiösare i Sverige än i Frankrike.

Det finns många gränser mellan länder och mellan folk i Europa som inte finns inritade på kartorna. Ytterligare en uppdelning är Europa som sjunger allsång och Europa som hellre pratar. Gränsen går grovt räknat mellan de germanska folken i norr och de latinska i söder. Stoppklossen är Frankrike, där man knappast sjunger alls. I Norden, där man normalt är ganska blyg och tillbakadragen, sjunger man gärna tillsammans. Sång och musik är en självklar del av fest och vardag i Sverige, i synnerhet på sommaren. Nordbor som ska gå ut och äta gott en kväll ser gärna att det finns stämningfull levande musik i lokalen. I Frankrike är det helt tvärtom. Det finns inte en enda restaurang i Paris som har levande "typisk frank musik" i bakgrunden. Fransk restaurang med levande musik är oftast ett så kallat "diner spectacle" det vill säga en krog med mat men där en underhållning av någon typ är det viktigaste och till sådana ställen går få fransmän för att äta. Man kan nämligen inte förena mat och musik i Frankrike. Musiken stör en ätande och en pratande fransman men framför allt stör de ätande fransmännen musiken.

Som normal svensk är man född med myslyjus i blicken. Det betyder att man, så fort det drar ihop sig till trivselstund, intim middag eller mysig hemmakväll, skruvar ner den elektriska belysningen och tänder levande ljus. I många delar av världen, i exempelvis Grekland och Asien, betyder fet att man tänder levande ljus. I Frankrike finns det många som har neonljus över fönsterbräderna på insidan

av vardagsrumsfönstret. Är det fest händer man gärna upp extra granna lampor både inne och ute. I större delen av Asien förekommer levande ljus bara i tempel, pagoder och vid altare och där betyder vita ljus oftast död och begravning. I sådana länder kan svenskt myslyjus skapa förvirring och kulturkrock.

En svensk kommer aldrig för sent. En fransman, till exempel, kommer alltid för sent. Enligt Herman beror det på att nordborna är uppväxta i en monokron kultur. De är folk från skog och glesbygd där det är långt mellan husen och långt mellan möten och människor. Där vet man vem man ska möta och var. Man gör en sak i taget och man gör det grundligt, välplanerat och ordentligt. De polykrona är mångtidiga, de lever i myllrande tätbefolkade samhällen där alla ska göra allting på en gång och bussen därför är alltid försenad, köerna långa och man kommer fram, när man kommer fram. Det är helt naturligt.

I Frankrike men också i många andra sydeuropeiska länder tar man alltid alla i hand när man hälsar på varandra. Varje dag då folk kommer till jobbet tar de alla kolleger de möter i hand. Utom dem de pussar på kinden. I Paris är det två pussar och i södra Frankrike fyra.

I utlandet klär man hellre upp sig än ner sig medan en svensk gärna vill vara avkopplad och ledig, i synnerhet då han är ledig. I många länder är det tvärtom.

Svenskarna brukar du sina kolleger. Man säger inte du hur som helst i Europa. Det finns äldre fransmän som inte ens är du med sin egen fru. Man är sällan du med sina arbetskamrater.

Herman jämför svenskarnas och fransmännens olika uppfattning om tid genom att berätta om en fest. Är det en nordisk tillställning som börjar klockan nitton kommer alla gäster på en gång då klockan är prick nitton. De var bjudna då. Däremot kommer ingen sydlänning klockan nitton. Den tidpunkten tas som ett förslag, någon gång efter nitton är man välkommen. Att komma prick är framfusigt och rent av oartigt. I många länder runt Medelhavet kan det hända att gästen kommer halv nio och har några vänner med sig. Många kommer inte alls, utan att ha ringt återbud.

När konversionen börjar har nordbor

ganska svårt för sådant. De talar helst om deras jobb. För en svensk är konversionen att prata om väder. Om de inte får tala om jobbet talar de gärna om praktiska saker. Ute i Europa talar man om andra saker. En fransman talar aldrig om sitt jobb. Han talar hellre om film, konst, kultur, litteratur, mat viner, resor och sådant. En förklaring till att svenskar undviker så många känsliga ämnen som politik eller religion vid middagsbordet är att de har för dem att man inte får tycka olika. Då blir det konflikt, och konflikträdda som de är undviker man allt som kan leda till oenighet. Enligt svensk uppfattning kan bara en ha rätt. De träffar helst folk som tycker lika och en perfekt kväll är då alla eniga om allting. Precis som japanerna. Icke så i Frankrike där alla helt säkert tycker olika. En del gör det bara för att få en mera spännande diskussion.

Nordiska kalas slutar ofta med att alla flyttar sig över till sofforna och man dricker grogg. Franskt kalas slutar ofta med att alla gäster så där vid elva, halvtolvtiden reser sig från middagsbordet och går hem. Man hade kommit dit för att äta middag och middagen pågår hela kvällen. Efteråt är det synnerligen viktigt att svenskar "tackar för senast". De tycker att det är naturligt och fint men de andra tycker att det konstigt. Inte många andra folk tackar för senast.

”EN OSAA SANOA”

Politiikkakysely Järvenpään lukiossa

Perustuslaki 14 §

Vaali- ja osallistumisoikeudet

Jokaisella Suomen kansalaisella, joka on täyttänyt kahdeksantoista vuotta, on oikeus äänestää valtiollisissa vaaleissa ja kansanäänestyksessä. Vaalikelpoisuudesta valtiollisissa vaaleissa on voimassa, mitä siitä erikseen säädetään tässä perustuslaissa.

Jokaisella Suomen kansalaisella ja maassa vakinaisesti asuvalla ulkomaalaisella, joka on täyttänyt kahdeksantoista vuotta, on oikeus äänestää kunnallisvaaleissa ja kunnallisessa kansanäänestyksessä sen mukaan kuin lailla säädetään. Oikeudesta muutoin osallistua kuntien hallintoon säädetään lailla.

Julkisen vallan tehtävänä on edistää yksilön mahdollisuuksia osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan ja vaikuttaa häntä itseään koskevaan päätöksentekoon.

Järjen toimitus selvitti lukion poliittista suuntautumusta. Kysely lähetettiin koko henkilökunnalle sähköpostitse, mutta vain murto-osa vaivautui vastamaan. Joukossa muunmuassa lehtori Mattila, joka useaan otteeseen lupasi vastata kyselyyn, mutta ei tähän päivään mennessä ole sitä tehnyt. Myös muu historiankäytävän väki jätti vastaamatta sähköpostiin; he nimittäin vaativat henkilökohtaista haastattelua. Aktiivisimmin kyselyyn vastasivat äidinkielen, maantieteen ja biologian opettajat. Kiitosta saa myös lehtori Suvensaari, joka vastasi kyselyyn Perusta. Hän haluaa muistuttaa, että epäpoliittinen ei tarkoita epäyhteiskunnallista. Mitä ikinä se tarkoittaakaan.

Selvityksessä paljastui, että lukiomme henkilökunta on vihreään ajattelutapaan painottunut Tämä johtunee vihreiden arvojen kannattajien aktiivisuudesta, oikeiston laiskuudesta tai molemmista. Väriskaala ei lukiossa heittele ja äärioikeistoakin edustaa vain Keskustaa kannattava lehtori Tamminen.

Myös 90 lukiolaista osallistui kyselyyn, mikä paljastaa karun totuuden isänmaan toivojen poliittisista arvoista. 41 osallistujaa vastasi EOS - en osaa sanoa.

Aino Härkönen:

”Olen poliittisesti vaaleanpunainen. Keskustaa en ole koskaan äänestänyt. Kadun hieman Tarja Halosen äänestämistä, mutta Niinistö olisi ollut liian oikealla NATO-kysymyksen takia.”

Atso Taipale:

”Nuorempana olin kiinnostunut politiikasta, mutta nyt olen aktiivisesti seuratoiminnassa mukana. Olen äänestänyt seuraavissa vaaleissa: eduskunta, presidentti, kaupunginvaltuusto, kirkkovaltuusto ja myös pari kertaa Järvenpäässä kirkkoherran vaalissa.”

Asta Pippola:

”Äänestän useimmiten eduskuntavaaleissa ja kunnallisvaaleissa, myös presidentinvaaleissa. En äänestä kirkollisvaaleissa, koska en kuulu kirkkoon.”

Tommi Suvensaari:

”Äänestän vaaleissa lähes aina eri puoleita sekä oikealta että vasemmalta - joskus jopa henkilö pohjalta, vaikka sillä ei ole juuri merkitystä. En ole erityisemmin kiinnostunut politiikasta opetusaineestani huolimatta.”

Lukiolaisten kyselyn

tulokset: En osaa sanoa 41

Oikeisto 2

Keskusta 8

Vihreät 19

SDP 2

KD 0

Vasemmisto 2

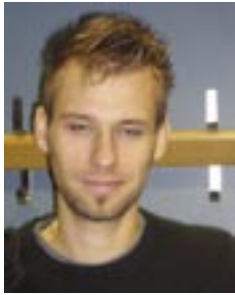
RKP 0

Perussuomalaiset 0

Kokoomus 13

SKP 0

Jokin muu 4

Kimmo Johansson:

”Olen ajatellut perustaa oman viherkommunistisen puolueen yhdessä kollegani kanssa.”

Joonas Svala: ”En ole mukana politiikassa, mutta äänestän Vihreitä. Äänestän aina eduskuntavaaleissa, kunnallisvaaleissa tuskin koskaan. Olen kirkon passiivinen jäsen.”

Seija Nyman: ”Äänestän useimmiten samaa puoluetta, mutta en aina. Värikartan keskivaiheilla olen. Äänestän kaikissa vaaleissa.”

Timo Joutsivuo: ”En ole mukana politiikassa, mutta vihreät arvot ovat tärkeitä minulle.”

Emma Pihkala:

”En ole mukana politiikassa, mutta äänestän kyllä – myös kirkollisvaaleissa.”

Salla Mikkola:

”En äänestä puoluesidonnaisesti, punavihreästi pikemminkin. Äänestän, paitsi en kirkollisvaaleissa vaikka jäsen olenkin.”

Liisa Salmi: ”Äänestän vihreätä tai vasenta, riippuen vaalista. Äänestän, mutta en kuulu kirkkoon.”

Ville Leppäniemi: ”Äänestän vihreätä ja vasemmalta, pahin mahdollinen yhdistelmä? En kuulu kirkkoon, muissa vaaleissa äänestän.”

Iina Reinikka: ”Kirkollisvaalit ovat ainoat vaalit, joissa en äänestä. Äänestän Vihreitä, koska ympäristöasiat ovat minulle tärkeitä.”

Katariina Lauronen:

”Puoluevaaleissa olen äänestänyt vihreää ja äänestän kaikissa vaaleissa, myös kirkollisissa.”

Päivi Järvinen: ”Äänestään useimmiten henkilöä ja asioita, en puoluetta tai periaatteita. Uskon lähivaikuttamisen voimaan. Olen aina äänestänyt ja tullen jatkossakin äänestämään.”

Marja Rosti: ”Äänestän satunnaisesti, eurovaaleissa en ole koskaan äänestänyt. Olen äänestänyt monia eri puolueita”

Antti Mattila:

”Saako tähän vielä vastata?”

Seija Aarto: ”Henkilövaali ennemmin kuin puoluesidonnainen. Äänestän aina ehdottomasti, yhtäkään vaalia en ole jättänyt väliin.”

Sami Tamminen: ”Nuorempana olin aktiivisempi politiikassa. Olen äänestänyt myös kokoomusta, mutta maailmankatsomus on keskustalainen.”

Kristiina Kangas: ”En äänestä puoluetta, mutta olen hyvinvointivaltion kannalla. Olen äänestänyt aina, paitsi kerran kun olin ulkomailla ja äänestäminen olisi tuottanut suunnatonta vaivaa.”

Teksti: Sonja Huttunen
Kuvat: Kaisa Huhta
Lukiolaisten kysely: Toimitus

To be continued...

Seuraavassa jaksossa Järki saa teeman ”Järki ja tunteet”. Lehti paneutuu mm. Rehtori Atso Taipaleen harrastukseen, erään opettajan ajatuksiin rakkaudesta sekä koulumme bändien levytyksiin. Mukana myös vakiopalstat Järjenvastainen, IRC-gallerian valitut palat, MIKSI!?!?, Blondien palsta, Bulletin Board sekä gallup.

”Järki ja tunteet” -teeman myötä Järki keskittyy **rakkauteen**, onhan seuraavan numeron ilmestyessä ystävänpäivä lähettyvillä! Seuraava numero sisältää myös love-kornerin, johon voit lähettää nimettömänä tai nimelläsi ystävänpäivätervehdyksiä kavereillesi, ihastuksellesi tai rakkaimmallesi. Seuraavaan Järkeen voit myös lähettää omia juttujasi, piirroksiasi tai muita luomuksiasi. Kaiken materiaalin voi lähettää jarkilehti@gmail.com. Palautetta, mielipiteitä, kehuja ja kommentteja voi heittää samaan osoitteeseen.

Hyvät kanssaopiskelijat, käyttäkää Järkeä!!